

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1.50 zł

Wychodzi raz w tygodniu

Ogłoszenia: wiersz 3 łam m/m 20 gr

281. Myśliwi — pozwolenie na posiadanie i noszenie broni.

282. Tępienie myszy polnych.

283. Tępienie myszy polnych.

284. Pomór i zaraza świń.

285. Zatwierdzenie stróża nocnego w Śląskowie.

286. Zbiórka na inwalidów.

287. Zbiórka na budowę klasztoru.

288. Choroba zakaźna.

289. Choroba zakaźna.

290. Czy zwyciężymy?

291. Cechy ogólne niebezpieczeństwa lotniczego.

281. Myśliwi — pozwolenia na posiadanie i noszenie broni

Jak wynika z postanowień Art. 18 ust. 1 Prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 807) każdy myśliwy niezależnie od karty łowieckiej musi posiadać pozwolenie na posiadanie i noszenie broni myśliwskiej, udzielone przez Powiatową Władzę administracji ogólnej na zasadzie przepisów art. 19 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy.

Rawicz, dnia 16 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. B. 30/305.

282. Tępienie myszy polnych

Na podstawie § 3 rozporządzenia porządkowego z dnia 4 bm. o tępieniu myszy polnych (Orędownik powiatu rawickiego Nr. 35, poz. 259) wyznaczam ponownie „dni tępienia myszy“ na 25, 26 i 27 października br.

W dniu 31 października br. nastąpi kontrola pól, ogrodów, łąk itp.

Winni przekroczenia powyższego rozporządzenia, którzy nie zastosowali się do zarządzenia przymusowego powszechnego tępienia myszy, ulegną karze grzywny do 30 złotych.

Pozatem prace tępienia myszy zostaną na zasadzie art. 44 rozp. P. R. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) wykonane przymusowo przez osoby trzecie na rachunek winnych.

Rawicz, dnia 17 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. A. 71/79.

283. Tępienie myszy polnych

W celu tępienia myszy polnych używają rolnicy w powiecie pszenicy zaprawionej szybko działającymi środkami trującymi, przyczem nie zachowują żadnych środków ostrożności, lecz pozostawiają ziarnka psze-

nicy nawet na powierzchni ziemi, przez co może ulec zatruciu zwierzyna łowna np. bażanty, kuropatwy itp.

O ile z powodu wykładania trucizny na myszy polne otruje się zwierzyna łowna, będzie odnośna osoba podlegała po myśli art. 77 pkt. 2 prawa łowieckiego z dnia 3. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) karze grzywny do 500 zł oraz aresztu do 6 tygodni na co zwracam zainteresowanym uwagę.

Rawicz, dnia 13 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. A. 71/79.

289. Pomór i zaraza świń

W zagrodzie maj. Kuczyna powiatu gostyńskiego stwierdzono pomór i zarazę świń.

Rawicz, dnia 17 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. W. 11/131/33.

285. Zatwierdzenie stróża nocnego w Śląskowie

Na mocy rozporządzenia z dnia 21. II. 1917 r. (Dz. U. Rej. Pozn. str. 434) zatwierdzam niniejszem wybór stróża nocnego Filipczaka Komasa w Śląskowie na gminę Śląskowo na czas od 1 października 1933 r. do 30 września 1939 roku.

Rawicz, dnia 12 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. B. 16/23.

286. Zbiórka na inwalidów

Do PP. Burmistrzów, Wójtów, Sołtysów i Przełożonych Obszarów Dworskich w powiecie

Reskryptem z dnia 7. X. 33 r. Nr. B. P. I. 472 zezwolił P. Wojewoda Pozn. Zarz. Woj. Zw. Inw. Woj. w Poznaniu na urządzenie zbiórki publicznej za pośrednictwem

rozsprzedaży nalepek inwalidzkich w cenie po 20 groszy za sztukę na cele Związku w czasie od 15 października 1933 r. do 27 grudnia 1933 r. włącznie na całym terenie Województwa Poznańskiego.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienie Związku, w legitymacje osobiste z fotografiami oraz w puszki opieczutowane i skonstruowane w ten sposób, aby osoba niepowołana nie mogła puszek otworzyć bez naruszenia pieczęci.

Rawicz, dnia 12 października 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. B. 32/55.

287. Zbiórka na budowę klasztoru

Do PP. Burmistrzów, Wójtów, Sołtysów i Przełożonych Obszarów Dworskich w powiecie

Reskryptem z dnia 19. IV. 33 r. Nr. B. P. I. 451 zezwolił Wojewoda Poznański Zgromadzeniu Sióstr Służebniczych Bogarodzicy Dziewicy Niepokalanie Poczętej w Dębicy na urządzenie publicznych zbiórek na terenie województwa poznańskiego ale tylko na okres miesięcy letnich z wyłączeniem miast Poznań, Bydgoszczy, Gniezna i Inowrocławia.

Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone być mają na spłatę długów budowy nowego własnego klasztoru — przy którym prowadzona jest ochronka.

Zgromadzenie Sióstr Służebniczek i osoby przezeń delegowane w celach kwestarskich, winne ściśle przestrzegać obowiązujących w tej mierze przepisów. W szczególności:

1. Zbiórką zajmować się będą tylko osoby dorosłe, które zaopatrzone będą w należyte imienne legitymacje z fotografją, wydane przez zgromadzenie i potwierdzone przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej albo też także legitymacje bez fotografii jednak ważne tylko z dowodem osobistym.

2. Datki pieniężne mogą być zbierane tylko do puszek zaplombowanych, zaopa-

trzonych numerami porządkowymi, lub na listy składkowe, które winny być zaopatrzone, liczbą porządkową lub pieczęcią Zgromadzenia oraz podpisem Przełożonej Zgromadzenia.

3. Zbieranie dobrowolnych datków nie będzie się odbywać od domu do domu oraz w urzędach lub instytucjach państwowych i samorządowych, nie wyklucza się jednak zbieranie datków u osób dorosłych znanych z dobroczynności i w instytucjach dobroczynnych.

4. Zgromadzenie obowiązane jest prowadzić dokładną ewidencję osób zajmujących się zbiórką, jako też puszek do zbierania wzgl. list składkowych.

5. Co do zbiórki otwartej na listy składkowe, każdy datek winien być niezwłocznie zapisany w liście składkowej atramentem lub ołówkiem atramentowym przez samego ofiarodawcę, lub w razie nieumiejętności pisania, przez kwestującego w obecności ofiarodawcy.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Lobos

288. Choroba zakaźna

U małoletniego Wacława Karpińskiego syna Jana Karpińskiego w Sierakowie, stwierdzoną została choroba zakaźna „Płonica“.

Srodki ostrożności zarządzono.

Rawicz, dnia 10. X. 1933 r.

W ó j t

w z. (—) Suchanecki

289. Choroba zakaźna

Choroba zakaźna „Płonica“ w rodzinie Weimann Pauliny w Dąbrówce wygasła. Srodki ochronne znosi się.

Rawicz, dnia 13. X. 1933 r.

W ó j t

w z. (—) Suchanecki

290. Czy zwyciężymy?

„Niech żyje polskie lotnictwo! — krzyknąłem jak mogłem najgłośniej, aby mnie usłyszeli najdalej stojący. Jakże pragnę, aby ten mój krzyk usłyszała i zrozumiała cała Polska jak długa i szeroka, od fal Bałtyku po Karpat szczyty! — są to słowa, które skreślił bohaterski zwycięzca w Challenge-u 1932 r. śp. por. Zwirko w swym pamiętniku opisując chwile przyjęcia go na lotnisku warszawskim po przylocie z Berlina.

Zwirko i Wigura okryli blaskiem imię Polski na terenie międzynarodowym. W dn. 28 sierpnia ub. r. ci dwaj bohaterowie dali narodowi przeżyć jedną z najpiękniejszych i najpodnioslejszych chwil. Zwycięstwem swym pobudzili wiarę i pewność w własne siły, wstrząsnęli sercem narodu! Radością zwycięstwa Polski upojeni, uświadomić narodowi, że polskie lotnictwo jest i istnieje, że się rozwija w zawrotnym tempie! W 1930 r. poraz pierwszy biorąc udział w międzynarodowych zawodach lotniczych, Polska zdobyła 19 miejsce, w dwa lata później w 1932 r. pierwszeństwo! To chyba

najlepiej mówi za siebie. Wśród 5 płatowców wyznaczonych do zawodów, jeden tylko odpada w Cannes wskutek choroby pilota, cztery przechodzą całą trasę 7500 km. w wspaniałej formie, wtedy kiedy np. cała włoska ekipa odpada.

Bohaterowie dali nam przeżyć jeden z tych rzadkich szlachetnych dzisiaj triumfów. Zaciągnęliśmy wobec nich dług wdzięczności, który wobec Cieniów tych świetlnych postaci obowiązuje! Jakże mamy dług ten spłacić?

Po pierwsze zastanówmy się czy istotnie Polska od fali Bałtyku po Karpat szczyty, okrzyk śp. Zwirki usłyszała i co najważniejsze zrozumiała? Zdaje się że nie. Zapominamy o tem, że w 1934 r. następne międzynarodowe zawody lotnicze będą się odbywać w Warszawie. Na zawodach tych musimy godnie i licznie wystąpić. Społeczeństwo nasze za pośrednictwem LOPP. pomimo kryzysu, musi się zdobyć na wyteżony, ofiarny wysiłek i przypiąć następcem Zwirki i Wigury skrzydła. Zwycięstwo, które zdobyli ci dwaj, musi być bronione z wszystkich sił, przy współdziałaniu całego narodu, wysiłek ten i ofiara będą najpiękniejszym pomnikiem niezapomnianej zasługi tych dwóch bohaterów. Za chwilę prawdziwego szczęścia, jakie nam dali, musimy zapłacić szlachetnym wysiłkiem.

Wielkopolska, która pierwsza serdecznie witała zwycięzców, musi dać przynajmniej jeden samolot na przyszły Challenge; jest nas tu przeszło 3 miliony, czyż przy dobrych chęciach nie zdobędziemy się na tę skromną ofiarę?

Jeżeli ją spełnimy, wówczas śmiało i z słuszną dumą będziemy rzecz mogli, że drogą nam jest pamięć bohaterów i nie tylko czcimy ją pustym frazesem i tanim westchnieniem, ale przedewszystkiem spieżem czynu!

Jeżeli samolot „Wielkopolska“ weźmie udział w Challenge'u, wówczas pragnienie Zwirki z za grobu spełni się, będzie to dowód, że słowa tego skromnego bohatera zostały usłyszane i rozumiane przynajmniej od strony fali Bałtyku! Aka.

291. Cechy ogólne niebezpieczeństwa lotniczego

Nie wchodząc w to, czy wojna będzie czy też nie, musimy na podstawie tyłowiekowego doświadczenia stwierdzić, że jest ona możliwą. Wypadki dnia ostatniego w Niemczech utwierdziły nas w przekonaniu, że rewolucja ma swoje momenty irracjonalne, a radykalne metody stosowane przez Hitlera wewnątrz państwa, nie wykluczają możliwości równie radykalnych posunięć na zewnątrz. Sam fakt powstania z rozkazu Hitlera „Urzędu zagranicznego“ („Ost-raum“), daje nam dużo do myślenia.

Dziś nie ulega najmniejszej wątpliwości, że przyszła wojna, będzie wojną aerochemiczną, gdzie lotnictwo i chemja staną się tą bronią, która „narodom najbardziej kulturalnym pod względem techniki i nauki zapewni panowanie nad światem (dr. Hanslian).

To ogromne znaczenie, jakie większość narodów przywiązuje do niebezpieczeństwa lotniczego (powstanie lig obrony) leży w samej istocie i cechach tej nowej broni. Cechy te dadzą się ująć ogólnie w trzy punkty: 1. jakość samolotu, 2. sposób zagrożenia, 3. sposób użycia samolotu.

ad 1. Pierwsza cecha odnosi się do właściwości technicznych samolotu, jak: Zasięg t. j. odległość jaką samoloty mogą osiągnąć łącznie z powrotem na miejsce startu (dziś do 4.000 km).

Nośność użyteczna czyli ciężar jaki samolot może unieść poza załogą (DOX — 22.000 kg oraz

Szybkość, dzięki której zyskujemy tak ważny w taktyce moment zaskoczenia (600/godz.).

Widzimy więc, że właściwości tego rodzaju są dziś tak dalece wydoskonalone, że niema w naszym kraju punktu, któryby nie był narażony na groźne w swych skutkach napady lotnicze, mogące całą ludność cywilną przenieść na front wojenny.

ad 2. Poznanie sposobów zagrożenia jest bodaj najważniejszym, gdyż od niego zależy będzie obrona. Ze wszystkich środków niszczących stosowanych przez samoloty, najstraszniejszym jest ogień. Niemniej skutecznym środkiem są „gazy“, przewożone przez samoloty w bombach gazowych, lub rozpylanych w postaci mgły, jako środek działający na wszelki organizm żywy. Poza tem pociski kruszące, broń pokładowa i t. d. Słowem moc sposobów, które użyte według naukowo opracowanego planu, mogą pociągnąć za sobą skutki, być może rozstrzygające szczególnie w wypadku, gdy do środków znanych dołączy się cały szereg nowych, krytych skrzętnie przez poszczególne państwa.

ad 3. Ruch powietrzny jako trójwymiarowy (nie jest związany z powierzchnią) posiada całkowitą swobodę w wyborze napadu. I bądźmy pewni, że w przyszłej rozgrywce wojennej, napady lotnicze będą stosowane według starej zasady ekonomji i sił, polegającej na wyborze celu niebronionego wcale (wszystkiego bronić niepodobno), lub bronionego źle. A wtedy napad będzie miał wszelkie możliwe szanse powodzenia. — Niebezpieczeństwo więc lotnicze istnieje i jest ono wielkie“.

Cóż więc powinniśmy zrobić, aby mu zapobiec?

Musimy przedewszystkiem zorganizować obronę przez zastosowanie wszystkich możliwych środków, któreby potrafiły, jeżeli nie usunąć lotnictwa, to przynajmniej zmniejszyć jego groźbę i charakter śmiertelności. Jeżeli zadanie to jest trudne, jest ono taksamo możliwe i wymaga ono współpracy całego społeczeństwa. Jest to bezapelacyjna konieczność, jeżeli chcemy, aby przyszły konflikt nie skończył się zupełną naszą klęską.

Pamiętajmy więc, że nasze bezpieczeństwo na wypadek wojny będzie zależało od tego, jaką rolę odegramy w organizowaniu obrony w czasie pokoju.